

Α'.

Ο Ιδάνιο Μοργκάν ήταν άστραλός δι πλοιαρεός και φοράρος πού γνώσα στήν ζωή μου. Έγεννήθηκε στήν Ουαλία της Αγγλίας και ήταν γνήσιος ένδος επίδορος γεωργού. Μά όπειδη δι πατέρας ήταν ο επεφύμενος νά τὸν κάνει καὶ ἔστενον γεωργοῦ, τὸ έπικαστον ἀτ' τὸ σπίτι του καὶ ματίνωντας σ' ἔνα καράβι, έφτασε στήν Καραϊβες νήσους. Έτει, ἀπόγονος νά μιλούν γιά τούς καιροφάρους και τα κατοφθοράτα τους, ἐνθωνοσάστηκε τόσο πολύ, δόστε, μὲ τὴν πρώτη επισκέψη τούς τούς παρούσατε, μήπερ σ' ένα καιρόφρονο καράβι ώς ματίσσος.

Πολύ γρήγορα δύο μέσαρι θηράπηκαν καὶ έχειώστε ἀνάμεις ἀτ' τούς άλλους συντρόφους του. "Ηταν ἀτρόματος καὶ ἀποφασιστός. Τίποτε ποτὲ δὲν τὸν έκανε ἐντίστωτο, θύτε καὶ τὸν φόβος, γιατὶ ήταν πάντοτε ἔτοιμος νά τὰ ἀντιμετώπιση δύλα. Ανελάμβανε δὲ τὶς ἐπιζητήσεις μὲ τέτοια εὑποτοσιονή στὸν ἑαυτό του, θύτε πάντοτε πετύχαις σ' αὐτές.

"Υστερ' ἀπὸ μερικά ταξείδια πού ἔστενον μαζὲν μὲ τοὺς πειρατάς, δι Μοργκάνια πατρόθεστον νά συγκεντώσῃ, ἀτ' τὸ μεριδιό του τοῦ διανοιῶν τῶν λαΐδων καὶ ἀτ' τὸ παιχνίδι, στὸ διοτοῦ ήταν πάντοτε τυχερός, ἀφοτετα κορήματα. Τὰ κορήματα αὐτὰ τὰ κορηματοτήσης γιάν ν' ἀγόραστα μαζὲν μὲ πειρατῶν λαΐδων πειρατάς, μὲ τοὺς διοτοῦ συνειποτίστηκε, ἔνα καράβι. "Έγινε καπετάνιος τοῦ καραβού αὐτοῦ καὶ σημειώσει πολλές καὶ στονδατεῖς ἐπιτυχίες.

Σὲ λίγο μάλιστα εἶχε γίνει τόσο νομαστός, ὥστε ὁ περίφημος γέρος ποιητικῆς τῆς ἐποχῆς, Μάλβιλντ, τὸν σημετέλης ἔξαρτεικαὶ τὸν ἐπήρημα μαζὲν του, κανονίτας τὸν ὑπονανάρχο τὸν πειρατοῦ στόλο.

"Εξετάζει τὴν ἐποχή, δι Μάλβιλντ, παίροντας μαζὲν τοῦ δεσματέντε πλοίου καὶ ἔξαρσιον ἄδρος, ἐπήρημε μὲ τὴν πούθει νά ἐπετεθῇ ἐναντίον τῆς νίνος τῆς Αγίας Λίζατερίνης, η δοτοὶ βρίσκεται στὴν ἀστρά τῆς Κοσταρίκας.

"Η Ιστανική φρουροῦ τῆς νίνου, η δοτοὶ ήταν καλά ὀχημομένη μέσα σὲ φρουρά, γιατὶ μέντοι ἀπὸ ασθέτη καὶ πομένη, ἐπέρθησε γενναῖα ἀντίστασα. Μά δι Μοργκάνια μαζὲν τὸν ἡποτόμο τοῦ, δι ὅποιος προκάλεσε τὸ θαυματισμό, τόσο τὸν πειρατῶν, δύο καὶ τὸν Ιστανόν, κατώθισε τὴν παριέντη τὰ φρουρά αὐτά, προκαλούντας ποματικοὶ πανούσιδηρα στὸν ἀπεραπτότα τον.

Μά κατὰ τὴν μάχη αὐτήν, τὴν τελευταία ἀλμούρως στιγμή, σηστώθη τοῦ οἴκου τοῦ Μάλβιλντ καὶ, σημάνωντας, πιέστειξε τὸν Μοργκάν νά διάδοχο τοῦ στήν ἀρχηγία τῶν κου-

σάσθων. Η ποτὴ δουλεύει τοῦ Μοργκάν, μᾶλις ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγηγία τῶν πειρατῶν, ήταν νά ἔγκατατείη τὸ νησί τῆς Αγίας Λίζατερίνης καὶ νά ἔνοργηση ἐπιδοσιὴ κατὰ τὸν Πόλτ-ώ-Πρέντ, ὅπου οἱ Ιστανοὶ μοναχοὶ είχαν μαζέψει, σημιώνα μὲ τὶς πληροφορίες ποὺ είχε, τούς θησαυρούς τουν.

Μά ένας Ιστανὸς αἰχμάλωτος τους κατοίκησθε νά διαμετένθη καὶ εἰδοτοῦντος σχετικῶν τὸν Ιστανό κυρεούγη τοῦ Πόλτ-ώ-Πρέντ.

"Αιμέσσος αὐτὸς ἔλαβε όμι τὰ μέτρα τοῦ για τὴν μάνα του. Διέταξε δῆλος τοὺς διατοῦς τῆς πόλεως νά διπλωτοῦν, ζήτησε ἐνσηρήσεις ἀτ' τὰ γενιονικά μέρη καὶ ἔτι πατώθισε νά κυνηγητοῦσι γῆλοις περίστου ἀνδρες. Συγγρούντο διέταξε νά κόψουν δῆλα τὰ δέντρα ποὺ ὑπηρέστησαν στὴν πόλιν καὶ, ἐπὶ πεφαλῆς τοῦ μαρσοῦ στροφεύματος του, περίμενε τοὺς πειρατάς σὲ μιὰ σαβάνα (μεγάλο λειδάδι), ἀποφασισμένος νά τοὺς ἐμπότισται νά πυροποθίσουν.

Οι πειραταὶ, βλέποντας τὸ δρόμο φραγμένο ἀπὸ δέντρα, κατάλαβαν πῶς είχαν ἀποστατήσει. Έν τούτοις δέν έχασαν τὸ θάρρος τους καὶ ἔξαρσολόνθησαν νά πυροχοροῦν ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν δάσην, ὡς διοτοῦ έργαταν στὴν σαβάνα, ὅπου τοὺς περίμεναν οἱ Ιστανοί.

Ο Ιστανὸς κυρεούγητης ἐπετεθῆ στὴν ἀρχή μὲ τὸ ιταπό του ἐναντίον

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΤΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΤΥΧΟΔΙΟΚΤΑΣ

Ο ΘΗΡΙΩΔΗΣ ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ ΜΟΡΓΚΑΝ

ΤΟῦ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΙΞΜΕΛΕΝ, Ιατροῦ τῶν πειρατῶν τῶν Αντιλλῶν ἀπὸ τὸ 1666 ἕως τὸ 1672.

τους, μὰ ἐκεῖνοι δὲν τὰ ἔχασαν καθόλου καὶ ξεδιπλώνοντας τὶς μαῦρες σημάδες τους, ἀντεπετέθησαν κατά τὸν Ιστανόν. Οι τελευταῖοι στὴν ἀρχῇ τοὺς ἔπειροντας μὲ γενναιότητα, μὰ σὲ λίγο, βλέποντας δὲ οἱ πειραταὶ δὲν ἔχασαν οὔτε βόλι, τὸ ίσβαλαν στὰ πόδια καὶ κατένευγαν στὴν πολλαῖα τού τοῦ Πόλτ-ώ-Πρέντ.

Ἐρεῖ οὐρφώθηκαν μέσα στὰ σπίτια, ἀτ' τὰ παράθινα τῶν διοτοῦ ἀχρονίαν, μᾶλις να πυροβολοῦνται.

Οι πειραταὶ τότε προσποιήθησαν πάλι τὸ βάσον τοῦ ιερού, φρόντιζον στὴν πόλην καὶ ἔπιπλον τού τοῦ Πόλτ-ώ-Πρέντ, οἵτινες στὴν πολεμούσαν στὴν πόλην τού τοῦ Παναχαία καὶ ἔπιπλοι δὲν μιόρεον νὰ μάθουν ποῦ είχαν κρυμμένους τοὺς θησαυρούς τουν.

Η λεηφάσια ὠπόστολος βάστηξε δόδεσα ιμέρες. Κατόπιν δι Μοργκάν κάλεσε τοὺς προφορίους τῆς πλοέων καὶ τοὺς ἀπέτιησε τὴν κάψη, ἀν δὲν τοὺς πλήρωναν λύτρα.

Οι πρόφοροι τοῦ ἀπάντησαν τότε, δητὶ ἐπειδὴ δὲν είχαν κρηματά, διὸ οἱ έμιναν πενταπονεῖς ἀγάλαδες. Ο Μοργκάν, ἀν καὶ δὲν τοὺς πλιάτεψε, ἔστενε πὼς δέχεται. Μά, ἀφοῦ πήρε τὶς ἀγάλαδες, διέταξε δρῆς, δὲν ἐμένει πειθῆσθαι ἀπὸ οὕτην ἀπίστημα.

Οι πειραταὶ, ἀφοῦ ἔσπαζαν καὶ πάτσωσαν τὶς ἀγάλαδες, ἐτομαζόντων τὰ φύγοντα, δητὶ ἔσωνται ένας μαρσός στάλινος παρουσιάστηκε στὸν Μοργκάν καὶ τοὺς εἶπε πὼς ἀπὸ τὸν ζάροις τὴν κώνη καὶ τοῦ ἔδινε χίλια σκανδά, θύ τοῦ φανέντονες ἔναν κρημνόνα, στὸν διοτοῦ οι μοναχοὶ τοῦ Αγίου Ιούνιου είχαν κρύψει τὴν πειρατούν.

Ο Μοργκάν τοῦ ὑποσχέθηκε δητὶ τοῦ ζήτησε καὶ τότε δητὶ μαρσός τὸν ὕδηγηστος πρόγυματος σ' ἔναν κρημνόνα, δητὶ βρήκε πενήτηα κιλάπασσοντα, καθόδη καὶ τόπια ὀλόληρα ἀπὸ πολύτιμα οὐρανία.

Οι πειραταὶ μοιράστηκαν τὴν λεία τους, μᾶλις καὶ πάλι ἔμεναν δυσαρεστημένοι, γιατὶ ἐπέφτανταν μόνο πενήτηα—ἔξιτηα σκοιδά στὸν καθένα, ποσὸν ποὺ δὲν τοὺς ἔφτανε σύτε τὰ κρέατα τους νὰ πληρώσουν.

Ο Μοργκάν, δητὶ διοίση, νὰ γιγνησκε πίστα μὲ τὸ σύγχρονον τοὺς δημόσιους τοὺς, δητὶ έναν κρημνόνα, δητὶ πολύτιμηα κιλάπασσοντα, προσέτιζε τὴν πλοέων τοῦ Πόλτ-ώ-Πρέντο—Μπέλλο.

Δὲν τοὺς ἀπόποινε καθόλου, δητὶ οἱ πόλιες αὐτὴν ἔτησαν δημόσιαν κατά, μὰ συγχρόνων τοὺς είπε, δητὶ δὲν ἔχουσαν τοστὸν νὰ τὴν κυριεύσουν καὶ δητὶ ἀπόμα, σὲ περίστως τὸν πατρότητας τὴν πατερίας, η ὑποχώρησις τού τοῦ ηταν καταληλότα.

"Όλοι δέχτηκαν μὲ προθυμία τὴν πρόσωτο του, γιατὶ δητὶ ηδία την κυρεούγητης έπειταν είχαν κρύψει.

Τότε δι Μοργκάν διέταξε τὰ πλοία τους να σηρώσουν ἄγκυρα καὶ νὰ τραβήξουν πόδια τὸ Πονέρτο—Μπέλλο.

"Όταν ἐφτασαν δέκειν, οἱ πειραταὶ, ηδία την κυρεούγητης έπειταν είχαν κρύψει.

Στὸ μέρος δημόσιος ποὺ ἀποβάστηκε τού τοῦ Πονέρτο, δητὶ ηδία την κυρεούγητης έπειταν είχαν κρύψει.

Μά οι πειραταὶ, βλέποντας δητὶ τὸ μοναστήριο αὐτὸν προσοῦντα νὰ τὸν κυριεύσουν, δητὶ δημόσιον τὸν δημόσιον.

(Αξολοτλεθεί)

